

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 26065

гр. София, 25.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 32 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело № 20231110140285 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 23, ал.3 ЗПП.

Предявен е иск от Г. В. К. срещу С. А. С. по чл.49, вр. чл.45 ЗЗД за сумата 24 300лв. – неимуществени вреди, претърпени от отказ на съдиите от 9-ти състав на САС – НО да си направят отвод, опит за провеждане на СМЕ без служебен адвокат, оскърбление в о.с.з. от прокурор С. /нарекла подсъдимия „осъденият“/ и непредприемане на действия по отвод на прокурора, непредоставяне на копия от съдебни дела.

В исковата молба е направено искане за предоставяне на правна помощ.

Съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 1 Конституцията на РБ, при осъществяването на съдебната власт магистратите не носят гражданска отговорност за техните служебни действия, освен ако извършеното от тях не съставлява умишлено престъпление от общ характер. С тази конституционна разпоредба се урежда т. нар. функционален имунитет на магистрата, който гарантира гражданската неотговорност на действащия съдия, прокурор или следовател за действия, извършени от него при изпълнение на служебните му задължения и за постановените от него актове, освен при изрично предвидени от закона изключения - извършеното да представлява умишлено престъпление от общ характер, като в такъв случай процесуалната реализация на отговорността по отношение на магистрата следва да се развие по общия ред. Уреденият функционален имунитет е гаранция за свободното упражняване на магистратската дейност, като на магистрата се гарантира възможност да правораздава - да тълкува и прилага закона по отделните казуси съобразно своето тълкуване на законовите разпоредби, вътрешното си убеждение и доказателствата по делото. Съобразно цитираната конституционна разпоредба магистрат може да носи гражданска и имуществена отговорност на общо основание само за действия, извън кръга на служебните му ангажименти или ако отговорността е породена или е последица от действия, представляващи умишлено престъпление от общ характер.

В допълнение следва да се посочи, че искове за вреди от магистрати, причинени от техни

действия и бездействия в това им качество, респ. срещу държавата чрез съдебния орган, в който упражняват служебните си правомощия, са допустими, само при условие, че е налице влязла в сила присъда за това, че извършеното е умишлено престъпление от общ характер. Конституционната забрана за търсене на отговорност от магистратите за извършени от тях действия/бездействия при изпълнение на служебните им задължения, изключва противоправния им характер, извън изрично предвидената хипотеза, при извършено умишлено престъпление. /В този смисъл е Определение № 438 от 29.11.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 805/2018 г., III г. о., ГК/.

Преценката за допустимост на исковото производство е първата, която прави сезираният съд и в момента, в който има данни за недопустимост на иска, съдът се произнася с разпореждане, с което прекратява производството по делото. Тази уредба не е в нарушение и на изискването за независим и безпристрастен съд, нито противоречи на ЕКЗПЧС и Хартата на основните права на Европейския съюз. Ясно е, също така, че съдът дължи произнасяне при редовно и допустимо сезиране и отказът да разгледа искане, което е недопустимо не съставлява лишаване от достъп до съд. /В горния смисъл е Определение № 411 от 21.09.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3014/2018 г., IV г. о., ГК/. В горния смисъл е Определение № 15849 от 27.06.2019 г. на СГС по гр. д. № 6000/2019 г.

Съгласно чл.24, т.2 ЗПП когато претенцията е очевидно неоснователна, необоснована или недопустима, правна помощ не се предоставя. В случая, доколкото претенцията е недопустима, искането за предоставяне на правна помощ следва да се отхвърли.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСВОБОЖДАВА ищеца от задължение за внасяне на такси и разноски.

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. В. К. по чл.23, ал.3 ЗПП за предоставяне на правна помощ по настоящото производство.

Определението подлежи на обжалване в 1-седмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____